

[Ministeren for offentlige arbejder.]

en havn, og derfor måtte man være — og det var vi også — forberedt på, at der ville komme forsinkelser; men når det har drejet sig om broarbejde, er det, i hvert fald når der har været tale om arbejder svarende til det foreliggende, gået nogenlunde programmæssigt, og derfor tror jeg, jeg kan berolige hr. H. C. Toft med, at forsinkelser ikke vil komme, når blot man sørger for, at bevillingerne gives i den rækkefølge, hvori der er brug for dem.

Hr. Svend Haugaard var ikke helt sikker på, at det resultat, man var nået til: at det skulle være vejbro alene, var det rigtige. Jeg forstod på hr. Svend Haugaard, at han gerne i udvalget ville have drøftet endnu en gang spørgsmålet om en kombineret vej- og jernbanebro, og det kan der vel ikke være noget at sige til. Jeg tror dog ikke, at der i betragtning af de meget indgående undersøgelser, udvalget har foretaget, og i betragtning af den tilslutning, der er fra lokal side til en ren vejbro, kan være nogen tvivl om, hvilket resultat folketingsudvalget vil komme til, selv efter at det har undersøgt spørgsmålet endnu nøjere, end tilfældet har været tidligere.

Hr. Svend Haugaard var også inde på spørgsmålet om vejforholdene i øvrigt i forbindelse med det, der ligger ud over lovforslaget, og der er jo tale om ret omfattende vejarbejder i forbindelse med Sallingsundbroen. Hvad disse arbejder angår, agter vi fra ministeriets, fra vejdirektoratets side, at udføre dem så hurtigt som muligt, men selvfølgelig må vi også her tage hensyn til de bevillinger, der bliver givet os.

Hr. Holmberg, hr. Rimstad og hr. Arne Larsen var inde på, om det, man havde valgt: en 2-sporet vejforbindelse over denne bro, nu var det rigtige. Ordførerne har jo talt om det ud fra forskellige forudsætninger, idet jeg forstod, at hr. Arne Larsen egentlig gerne ville have undersøgt, om det ikke var rimeligt og rigtigt at bygge en 4-sporet vej med det samme for at undgå måske på et senere tidspunkt at opdage, at broen var for smal. Det var vel noget af det samme, hr. Holmberg var inde på, medens hr. Rimstad gik den modsatte vej, idet han ud fra det meget forståelige synspunkt, at man jo ikke skulle bruge flere

penge end højest nødvendigt, gjorde sig til talsmand for, at det var nødvendigt at se på, om man kunne bygge billigere, end tilfældet var efter udvalgets forslag.

Hvis man ser på tingene fra de to sider, der har været fremdraget, tror jeg, at det rigtige er det, som kommissionen er nået frem til, fordi der, så vidt man nu kan bedømme det, ikke i en meget, meget lang årrække vil blive brug for mere end en 2-sporet vej over denne bro. Vi har jo set — jeg tror, det var hr. Horn, der fremhævede det — at man, omend dårligt, har klaret sig med 5,6 m på den nuværende Lille-Bæltbro, og her bliver altså tale om 8 m. I den forbindelse kan man godt komme ind på den betragtning, som hr. Rimstad var inde på, at det måske kan være lidt farligt med 8 m — altså 4 m til hver kørebane — idet nogle måske vil antage vejen for at være 3-sporet. Det mener jeg imidlertid nok man kan undgå ved afstribninger og ved hastighedsbestemmelse over broen. Jeg tror, det er klogt at have 8 m, fordi det jo har vist sig ved Lille-Bæltbroen, at selv om 2 køretøjer kan passere hinanden, så bryder det hele sammen, hvis der sker noget på broen med et eller andet køretøj; hvis det punkterer eller på anden måde kommer galt af sted. Med 8 meters vejbredde vil der være mulighed for at kunne komme omkring, selv om der sker noget med et køretøj; det tror jeg vil være vanskeligt med 7 m.

Derfor tror jeg altså, kommissionen har valgt det rigtige, men naturligvis kan man — som det også er anført i fremsættelsestalen — overveje, om det i første omgang er nødvendigt at lave de tilslutningsveje, der er tale om, 4-sporede, eller om man kan nøjes med 2-sporede, når blot man sørger for med det samme at ekspropriere de arealer, der er nødvendige, så at man meget hurtigt kan udføre det arbejde, der skal til, hvis der senere skal udvides.

Jeg vil altså gerne takke for tilslutningen og endnu en gang understrege, at jeg tror, dette arbejde kan forløbe programmæssigt, men forudsætningen må være, at man her i folketinget er klar over, at de bevillinger, der skal til, må gives i den rækkefølge, hvori arbejdet kan fremmes.

Hermed sluttede forhandlingen.